

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torških, četrških in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vse leto . . . 12.— . . . 18.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, kor nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravištvu** ulice Molino piccolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprište reklamacije so proste poštnine.

Nekaj glasov o položaju na Primorskem.

IV.

„Hrvatski Branik“, izhajajoči v Mitrovici, bavi se podrobneje z društvom „Lega Nazionale“. Pravi, da je to društvo razdeljeno na dva odseka: trentinskega in adrijskega. „Hrv. Branik“ priznava, da je opravičen obstanek trentinskega odseka, kajti Italijani v Tirolu da imajo sto razlogov, da se branijo pred Nemci. Ne more pa razumeti adrijskega. Tu na Primorskem uživata italijanski jezik in italijanska narodnost svoje popolno pravo, da, celó privilegovana sta na škodo Hrvatov in Slovencev. Kar se dogaja tem poslednjim je naravnost neverjetno. Kdo ne ve za krivice, ki se dogajajo Slovincem od vseh strani! Komu niso znana proganjanja, koja mora trpeti vsakdo, ako se pokaže, da je Slovenec ali Hrvat? Ali se v koji zbornici na svetu dogajajo take nesposobnosti, kakoršne smo videli v Poreču in v Trstu? In kako se postopa s priprostim ljudstvom? Takovo stanje in take razmere se ne dajo niti primerjati: na svetu jim ni vzgleda. In sedaj imamo tu še „Lego Nazionale“, ki popolnjuje in tako rekoč krona vsa nemoralna dela italijanašev in njih pokroviteljev. Nameni tega društva se ne strinjajo z imenom, katerega nosi isto. Mesto „narodna liga“ nazivati bi se morala „raznarodovalna liga“, kajti namen je temu društvu le ta, da pomočjo šole in drugih sredstev, dovoljenih in nedovoljenih, raznaroduje Hrvate in Slovence. Na sestanku v Kopru je bilo določeno, da bode prihodnja glavna skupščina Lege v Dalmaciji, v Zadru. Ali dovoli to hrvatska samozavest Dalmatincev?

V zadnji čas jelo je italijanstvo otepati na vsej črti. Kar se dostaje Istre in Primorske, kriva je največ čudna politika avstrijska, vedno negujoča italijanščino, in ne hoteča razumeti, da goji kače na svojih prsih.

Od povsodi dobivamo udarcev; je-li čudo potem, da moramo slišati takih desperatnih izjav, kakoršne smo čuli te dni v Trstu?

Slovinci in Hrvati imajo namreč tam svoje politično društvo pod imenom „Edinost“. Minole nedelje je bil glavni zbor, na kojem se je razpravljalo o političnem položaju Hrvatov in Slovencev v Trstu. Profesor Spinič, poznani vrli rodoljub in poslanec v zbornicah v Poreču in na Dunaju izustil je prekrasen, premišljen, jednat govor, ki je silil na jok vsakogar, ki ga je čul.

V tem svojem govoru označil je položaj Hrvatov in Slovencev desperatnim. In res je s to drastično besedo povedal popolno resnico. Nasilje italijanaško je tako grozno, da se nikakor opisati ne da . . . so italijaniški neprijatelji monarhije avstrijske, ter se po onih krajih prav vspodbuja irredentizem, a Italijani in italijanaši koketujejo z Italijo očitno in skrivno, medtem ko Slovenci in Hrvati ne morejo dobiti niti najprimitivnejših pravic. „Lega nazionale“ pozna način, da širi med narod Istre in Primorja na tisoče eksemplarov irredentistiških italijanskih novin, sicer zabranjenih v Avstriji . . . molče na to iz gole mrznje do slovanstva. V kratkem bode minister Badeni osebno potoval po teh krajih; no, bomo videli, da-li bode imel toliko moči in volje, da stare glavo tej hidri.

Desperaten je položaj naših bratov v Istri in v avstrijskem Primorju. Preti jim res popolna propast, ako jim ne pride pomoč. Italijani imajo svojo Lego in jo podpirajo. Hrvati in Slovenci imajo pa družbo sv. Cirila in Metoda, ali zdi se, da mi slabo podpiramo to družbo. Na noge, Hrvati! Komur je le mogoče, naj posegne v žep in naj podpira to družbo. Pomagati tej družbi je velika dolžnost. Kaj nam pomaga prepirati se o tem, kdo ima čistejši program stranke prava, ako pa nam bode tujec vsled naše nemarnosti jemal kos za kosom hrvatske zemlje in nam obračal deca od mleka materinega?! Za Boga, opri-mimo se zaresno dela, da nas ne zadene prokletstvo naših unukov!

Tem krasnim besedam pridodaje „Naša Sloga“: Sosebno dva zadnja stavka tega citata polagamo na srce našim bratom v Banovini. Vedite, bratje dragi, da nam je vsejedno, ali ste vi čisti ali blatni, ako nam je po vaši krivdi potopiti se v morju italijanstva!

Žetev

Iz rubrike „različne vesti“ v današnjem zjutranjem izdanju našega lista izvedeli so naši velepoštovani čitatelji o činih ávite colture, ki sta preznačilna za odnošaje v Istri. Po teh dogodkih morejo soditi naši čitatelji, kakor je sad, kakova je žetev, vzrasla iz semena, koje so merodavni činitelji le predolgo metali po razoranih tleh javnega in političkega življenja istrskega.

To je taisti sad, ki je padal z drevesa do-sedanjega sistema v upravi dežele istrske povodom

one glasovite afere radi dvojezičnih napisov in o piranskem napadu, ko je ponliška sodrga brez usmiljenja gnala naše poslance in zakonito izvoljene zastopnike naroda — vsakako torej cvet prebivalstva, kojemu je sleherni dolžan, če že ne družega, vsaj ono malo obzirnosti, kolikor jo zahtevata omika in kurtuazija, običajna med omikanimi ljudmi — tja ven na plano v takem vremenu, ko se človek rad usmili celó neme in neumne živine in jo rad jemlje pod streho, da jo reši pred grozo razlučenih elementov. To je sad nadvladja naših političnih in narodnih nasprotnikov, to je žetev, ki je morala vzrasti iz setve nebrzdanih strastij, sovraštva in neutolažljive gospodstvaželnosti. Takov sad nam je padal tudi te dni z drevesa naših istrskih odnošajih na dveh krajih, v dveh važnih občinah dežele istrske. Samo zdi se nam, da je ta sad od piranskih afér sém še bolj dozorel.

Te dni so se vršile občinske volitve v novozasnovanu občini lovranski, a — imele so se vršiti tudi v Moščenicah; obe te občini ležiti v političnem okraju voloskem in isti sti sestavljali do sedaj jedno ukupno občino lovransko, koja je razdelila italijanska večina deželne zboru istrskega le iz strankarskih namenov.

V obeh teh občinah vršili so se tem povodom hudi izgredi. V Lovranu so po „zmagi“ podkupljeni in napojeni suroveži prav po abruških občinah napali moža, osivelega v časti in poštenju, moža, kojemu niti nasprotniki ne morejo očitati družega nego to, da je bil vsikdar, v sreči in nesreči, ob veseljih dneih in ob dneih narodnega žalovanja: zvest svojemu rodu, zvest svojemu prepričanju, nepremičen v svojih političskih nazorih. Dá: v načinu, kakor gospodovalna gospôda praznujejo in slave svoje volilne zmage, v dejstvu, da v svojem fanatizmu in v razbrzdanem veselju svojem, — kadar so si, le predobro poznanimi sredstvi, priborili koji triumf — spuščajo z verige vse razdivjane strasti in vse slabe nagone neolikanih in za vsaki slabi čin vsikdar pripravljenih življev — v tem načinu in v tem dejstvu se nam kaže v vsej gnilobi sad kakor ga nam je dozorilo drevo istrskih odnošajev. A ta sad kakor se nam je pokazal po občinskih volitvah v Lovranu, je tem odurnejši, ko vemo, da je bilo že davno znano, da se nekaj kuha ter da se ávita coltura pripravljala na „velike“ čine, a da vendar niso mignili niti z mazincem oni, ki bi bili mogli in morali preprečiti take čine divjaštva.

Oni dve sti bili že vstali, kakor da sti tega čakali. Vstopil je resnim obrazom in običajnim pozdravom. Hotel je kolikor mogoče kratko:

„Gospa, zahvaljujem se vam na uslugi, ki ste mi jo storili, da ste mi dali stanovanje; zahvaljujem se vam na prijaznosti ter konečno prosim, da me ohranite v prijaznem spominu!“

Podal je gospej roko in na to Minki:

„Isto tako tudi vam, gospica!“

To pa je neprijetno dirnolo. Oči so zalile solze in kakor brezumna objela je Stojana v pričo matere in ga poljubljala, ter krčevito stiskala:

„Ti me ne zapustiš, ti se ne smeš ločiti od tu!“

Rogljevka pa je okamenela. Sedaj jej je bilo jasno, zakaj se je bila Minka zadnji teden tako izpremenila. Kes se jej je vzbudil v srci, zakaj ga je vzela v stanovanje.

(Pride še).

PODLISTEK.

Njen ideal.

Novela. — Spisal Srečko.
(Dalje).

Gledala sta skozi okno. Izpraševala ga je o raznih vojaških izrazih in navadah, kar jej je razkladal z veseljem. Ukaz je bil že davno minol in vojaki so se bili razšli, ko sta ona dva še slonela na oknu. Umolknila sta oba, a vendar se jima je zdelo prijetno. Naposled pa se je ohrabil Stojan. Ovil jej je roko okrog života in strastno šepnil: „Minka — — —!“

Pogledala ga je nezaupno, kakor bi mu hotela čitati iz oči njegove nakane. Stojan pa je lahko bral iz njenih oči, da se mu ne protivi.

— — — jaz vas ljubim!“

Nastal je molk. On pa jo je krepkeje stisnil k sebi in šepetal dalje:

„Reci, da me ljubiš i ti, govori dete!“

Ali to, kar se je dogodilo v Lovranu po volitvah, bila je le slabotna ouvertura onemu, kar se je dogodilo v Moščenicah že pred volitvami.

Zapomnimo si: v Lovranu so se vršili izgrede po volitvah, v Moščenicah pa pred volitvami. Pomen tega reda v italijanskih demonstracijah nam postane jasen še le potem, ako zabeležimo nadalje, da so bili nasprotniki v Lovranu gotovi zmage, v Moščenicah pa so se bali poraza. To nam kaže, da si nasprotniki ne le svojo taktiko, ampak tudi svoje izgrede urejajo po hipnih potrebah. Z izgrede so slavili svojo zmago, v Moščenicah so z izgrede preprečili svoj poraz. Sredstvo pa je bilo jedno in isto tu in tam: fizično nasilje! Kam smo prišli? To je žetev, vzrasla iz istrske setve: pest je argument, pest je sredstvo za izražanje veselja. To je sad, kakor nam ga je vzgojila ávita coltura, a v tem sadu vidimo vso srditost, brezobzirnost in brezvestnost naš protivne stranke. In taka stranka gospoduje v deželi — stranka, ki ima zapisano na svojem praporu kakor devizo: sovraštvo, nasilje, strast in pest! Ali so taki odnosi normalni, ali so taki odnosi dostojni kulturne in pravne države? Gotovo niso. Taka žetev ne bi imela dozorevati v XIX. stoletju, v stoletju prosvete, pravnega čuta in človekoljubja.

Toda žetev, kakoršno smo doživeli v Moščenicah, ni le gnusna z našega narodnega in strankarskega stališča, ampak tudi se stališča vlade in države. Zato smo rekli, da je naša istrska žetev od piranskih afér sem dozorela še bolj. O piranskih izgredih so demonstrirali v prvi vrsti proti nam in potem še le proti vidnim znakom državne avtoritete, v Moščenicah pa so storili korak dalje: uporabili so fizično silo proti sami osebi onega, ki je bil predstavitelj avtoritete države in vlade. Da, to se je dogodilo dne 13. julija 1896. po Kristusovem rojstvu, da so morali orožniki obraniti vladnega komisarja pred srditostjo ávite colture! In ta komisar ni hotel družega, nego vršiti svojo dolžnost — on je hotel dovršiti volitve, ker je radi tega došel tja, ne gledè na to, ali zmagajo ti ali zmagajo oni.

Toda gospóda niso hoteli, da se vrše volitve, in — dosegli so svoj namen. Potepli so predsednika komisije, c. k. komisar je moral bežati in orožniki so morali skrbeti za osebno varnost obeh teh funkcijonarjev: to je idila iz volilnega življenja v Istri; to je žetev ávite colture, to je sad fikcije, da so izvestni krogi jedini kulturni živelj v deželi in da se jim radi tega mora prepuštili nekako ekscipijonelno stališče.

Žetev je dozorela popolnoma, sad je postal že pregoden. A žetev je taka, da je ne morejo biti veseli upravitelji države. Taka žetev ni za rabo, ker je prokleta od onih, ki trpé krivico. Proč s tako žetvijo z našega domovja, da se nam ne pokvari še ono, kar je še zdravega v naših hramih!

To žetev treba uničiti. In naši gospodarji naj vzamejo v roke družega semena, iz kojega nam lahko prav v kratkem vsklije nova žetev, koja bomo imenovali: pravi, modérni in humani odnosi.

Kakó dolgo bode še trajalo, da prodere to spoznanje? Na postaji Lovran in Moščenice smo že dospeli — dolgo ne sme trajati več ta pogubna vožnja.

DOPISI.

Iz Jelšan. (Izv. dopis.) Može volilci! Ni še dolgo temu, kar smo imeli volitve v deželni zbor. Ze takrat smo pokazali, da nam ni več všeč stara nadžupanova stranka. Zbrali smo si svoje kandidate, za katere smo stali mož za možem ter tudi sijajno zmagali in prodrli. Sedaj bližajo se občinske volitve. Ako nikoli poprej, treba bo se sedaj postaviti po robu, da zmagamo mi tudi pri teh! Može, tu gre za našo dobro stvar in korist! Mi ne maramo več odbornikov, kateri bi le kimali in pritrdjevali, kadar bi se trebalo potegniti za to ali ono vas! Občinski glavar nikakor ni absoluten gospodar v občini. Ravnati se mora po tem, kar odloči večina odbornikov. Če so pa odborniki taki, da ne upajo predlagati, rekel bi iz nekega strahu, in utemeljiti svojih nazorov, ter reči tudi kedaj kaj proti, kako je potem to

nadzorovanje obč. glavarstva? Odborniki ne smejo biti taki, kakoršnih bi si morebiti želel župan, ampak morajo biti sposobni in se zavedati svojega važnega posla! Zato može, treba bo absolutne premembe na krmilu naše občine tudi radi sledečega: Do sedaj uradovalo se je le nemški, da-si smo v občini sami Slovenci. Godi se pa to zato, ker dosedanje obč. glavarstvo niti zmožno ni uradovati slovenski. Še pred par dnevi čitali smo v „Edinosti“ gorostasno slovenščino v občinskih oklicih in dopisih. Vstajali so nam lasje po koncu! Kaj si misli kak tujec, recimo naš nasprotnik, ki bere na občinski deski tako slovenščino? Je-li potem čudo, če pravijo naši nasprotniki, da slovenščina ni za uradovanje, če vidijo, ali dobijo v roke take hierogliffe, katerih niti mi Slovenci ne moremo razvozlati! Sicer pa pri nas to ni čudno, ker obč. glavar ima tajnika, ki je doma neki tam iz rajha in niti na polovico ne lomi slovenščine. Vendar se pa ta mož postavlja med nami prav po koncu in je večkrat celó nad nadžupana! Može, proč s takimi, mi hočemo imeti slovenski urad! S teh in drugih vzrokov izročimo enkrat občinsko glavarstvo drugim rokam. Če bi ne bili potem zadovoljni s tem, si pa pomagamo zopet o novih volitvah. — Ni pa res, da bo ravno ta, ali ta župan, kakor govorite!

Sedaj volili bomo si složno 24 mož (ne več samo 18) in ti si že poiščejo med sabo najposobnišega. Bodite pa prepričani, da se bo oziralo tudi na vaše javno menenje! Zato volilci! Kadar napoči dan volitev, odloži za isti dan vsak svoje drugo delo, naj bo še tako silno, in pridi volit! Sosebno priporočamo to še Podgrajcem in Zabičancem! Vam bo še prav posebno vstrebano, če vam ne bo treba več hoditi iz Jelšan v Sapijane. Tudi potrebujete marsikaj, cesar do sedaj niste dosegli. Zato vdeležite se vsi volitev! Nobeden sploh pa naj se ne da zmotiti, če bi se mu morebiti obljubovalo od druge stranke, in da bo tudi drugače. Toda verjemite le nam; če zmaga dosednji odbor, odda svoje glasove zopet g. Pipu in potem ostane vse pri starem! Tako pa ne sme nadalje! — Vasi, katere dolgujete g. nadžupanu, ne dajte se pregovoriti, volite našo stranko! Zmaga bo na naši strani. Gre le zato, da bi zmagali bolj sijajno. Če volite nasprotno, bomo se vam potem le smijali, kako ste pogoreli. Če bi bila sila, najdete že pomoči od druge strani!

Može, katere vam bo voliti, izveste že ob pravem času. Nobeden pa naj ne gleda na to, če bi mu ravno ne ugajala katera priporočenih oseb. Treba je, da pride enkrat po tolikih letih občinsko glavarstvo v druge roke! To se pa zgodi le tako, če bomo postopali složno.

Ob priložnosti potem čemo na tanko pregledati, kako se nam je gospodarilo do sedaj! Zato volilci, pridite vsi volit, kadar bo čas in volimo složno!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 18. julija 1896.

Le dosledno, gospóda! Prejeli smo pod tem naslovom in priobčujemo: Priročna Vam hvala na zares bratskih in iskrenih besedah, ki ste jih napisali v današnjem jutranjem izdanju na adresu glasila „čistih pravašev“. To je bila enkrat prava beseda na pravem mestu. Vendar enkrat! — tako sem vskliknil vsaj jaz. Še več bode trebalo povedati tej gospódi. Po mojem menenju vsaj je bila povsem kriva taktika, koje so se držali do sedaj slovenski listi z ozirom na dogodke novejšega časa v hrvatski opoziciji: taktika previdnega izogibanja. Saj ste lepo povdarili Vi sami, kako tesno je spojena usoda našega naroda — zlasti na Primorskem — z usodo naroda hrvatskega. In le gola resnica je to, da ni dober Slovenec oni, ki ne pojmi ali noče pojmiti, da je vzajemnost med tema bratskima plemenoma na obeh straneh — vitalno vprašanje; istotako je slab Hrvat oni, ki onkraj Sotle ne razume važnosti te vzajemnosti. Tem bolj sem se začudil, da Vam odreka pravico do utikanja v hrvatske stvari, da torej zanika vzajemnost interesov med Hrvati in Slovenci uprav oni list, ki smatra sebe in svoje somišljenike jedinimi „čistimi“ predstavitelji državnega prava hrvatskega, ki nosi celo ime tega prava in

ki trdi vedno, da tudi slovenske pokrajine spadajo pod krono hrvatsko. Ako je torej res tako, da tudi slovenske pokrajine po zgodovinskem pravu pripadajo kroni hrvatski, potem je zaključek prejasen: govoreči o hrvatskih stvareh, govorimo zajedno tudi o — svojih stvareh! Kako naj označimo torej tako postopanje, ako nas z jedne strani reklamirajo za krono hrvatsko, z druge nam pa hoté zapirati vrata do razgovaranja o dogodkih pod isto krono? Po mojem menenju je pravi boritelj za državno pravo oni, ki med Slovenci vzbuja razumevanje in zanimanja za isto. Saj to pa menda vendar ni napisano na starih listinah, podpisano po nositeljih krone Habsburgov in narodom hrvatskem, da o javnih odnosajih v Hrvatski, sme govoriti le oni, ki je — pristaš dr. Franka!

Za imuniteto poslancev. Z menenjem najvišega sodišča o dolžnosti poslanca, da mora odgovarjati sodniku o viru informacij za svoje govore v poslanski zbornici, bavijo se tudi zadnje „Novice“. Ta list pravi, da to menenje, ako se uvede v prakso, bi ugajalo le nekaterim bogatinom, kojim bi se ne bilo več bati, da bi se govorilo o njih — grehah, zlasti pa o zatiranju delavcev. Od koga naj izve poslanec o dotičnih odnosajih, ako ne od delavca. A kako bi se drznil delavec dati take informacije, ako bi se mu bilo bati, da ga poslanec izda na sodišču? Zato tudi „Novice“ pozdravljajo predlog posl. Majara na v deželnem zboru kranjskem, da se primerno premeni oziroma popolni kazenski zakon v tem smislu, da poslanci ne bodo prisiljeni pričati pred sodnikom o provenijenci svojih informacij. „Novice“ zaključujejo svoja izvajanja:

„Če se ta stvar sproži v državnem zboru, smo prepričani, da bode večina poslancev za zavarovanje poslanske imunitete v tem oziru. K večjemu nekaj veleposestnikov, ki imajo rudnike, se bodo upirali. Ti ljudje so še dosti bolj predrzni, kakor pa razni tovarnarji. Kako nesramno so se večkrat branili v državnem zboru vsemu, kar bi bilo v prid delavcem. Upirali so se zakonu o upeljavi rudniških nadzornikov. Ko niso več mogli vse stvari preprečiti, so pa vplivali, da se sklene zakon, ki ne bode delavcem prav nič koristil. Imeti hočejo nekaj privilegij proti drugim podjetnikom, zato ker so največ iz plemenitih rodbin.

Pa tudi v narodnem oziru je želeli, da se poslanci ne kličejo na odgovornost. Marsikako napako izvedo poslanci sedaj, ko bi jo sicer nikoli ne izvedeli.

Bati se je pa, da se bode stvar tako odlašala, da se naposled nič ne zgodi. Vlada bode se namreč gotovo upirala, ker jej zlasti ni povoljno, da državni poslanci dobivajo dobre informacije o razmerah v Galiciji. Število tistih poslancev bode pač malo, ki bi se stvari upali naravnost ugovarjati, mnogim bode pa ljubo, če stvar v kakem odseku zastane. Na to bodo delali z vlado vred. Želeti je torej, da opozicijski poslanci ne bi mirovali in da bi drezali tako dolgo, da se zakonito zagotovi, da nima nobena oblast povpraševati, od kod poslanci dobivajo instrukcije. To zahteva blagor prebivalstva in pa čast parlamentarizma.

Tirolsko vprašanje. Minole nedelje je imelo svoje zborovanje italijansko politično društvo za južni Tirol. Na tem zborovanju je predsednik društva poročal o pogajanjih med vlado in italijanskimi poslanci o vprašanju samouprave za južni Tirol. Iz njegovega poročila je posneti, da je v mesecu novembru minolega leta minister za notranje stvari predložil italijanskim poslancem svoj načrt, kako bi bilo rešiti omenjeno vprašanje. Bistvene točke tega načrta so bile: jednotnost dežele se mora ohraniti, istej je pridržana deželna zakonodaja, privole se pa italijanskim Tirolcem okrajni zastopi in poseben odsek deželnega odbora se sedežem v Inostu. Po takem bi imel deželni odbor dva odseka: nemškega in italijanskega. Isti bi bil sestavljen iz deželnega glavarja in 7 členov. Oba odseka bi imela jednaka in sicer ista prava, kakor jih je imel dosednji deželni odbor; vsaki odsek bi popolnoma nezavisno upravljal podrejane mu deželne ustanove.

Mi ne poznamo intencij prvakov in voditeljev južnoštirskih Slovencev, vendar se ne motimo morda, ako izrečemo slutnjo, da bi isti radi vstopili v dogovor o kakem takem načrtu za urejenje štajarske uprave; naši Italijani so iz druga-

čega lesa: oni so brezpogojno odklonili ta načrt ministerstva za notranje stvari. Oni hočejo imeti — vse. Saj njim ni toliko do malo več ali manj nezavisnosti v upravi deželnih ustanov, ampak so njim pred očmi vse drugačni veliki cilji; oni se hočejo popolnoma ločiti od dežele tirolske s tem glavnim namenom, da bi se zrahljala vez, ki jih spaja s to državo. Oni motre vprašanje samouprave južnega Tirola se stališča, kakor ga jim narekujejo Imbriani in družba v Rimu. S tega stališča bil bi to nekoliko kočljiv eksperiment za našo državo. A čudno vendar: tam se spuščajo v pogajanja avstrijske vlade, o kakem razširjenju samouprave n. pr. za Južni Štajer pa ne hote ni čuti, dasi tu ne more biti govora o kakih iredentistiških težnjah že vsled geografske lege pokrajine štajerske in ker Slovenci sploh gravitujejo le na Dunaj. No, čudna so pota avstrijske politike.

Kakor rečeno: Italijani so zavrnil vladni načrt s pismom do ministerskega predsednika, v kojem so naznanili, da bodo tirali abstinenco politiko tako, dokler ne bode Južni Tirol popolnoma samostojen in neodvisen od nemške večine v deželnem zboru. Na to pismo italijanskih poslancev pa ministerski predsednik ni odgovoril do današnjega dne, zbok česar je prevladalo menenje, da so se pogajanja pretrgala.

Položaj na Kreti. Včeraj iz Kaneje došle vesti se glasé: V politiskem položaju ni nikakoršne bistvene spremembe. Zahteve revolucionarnega odbora so nekoliko pretirane in vse kaže na to, da isti zahteva popolno avtonomijo za Kreto. — Med tem se vrše pogajanja med revolucionarnim odborom in narodnim zborom, da-li ne bi bilo možno spraviti zahteve Krečanov v tako mero in obliko, da jih more upoštevati in vsprejeti turška vlada. — Ako pa bi revolucionarni odbor vstrajal pri svojih zahtevah, ne hoté odjenjati, moral bi postati položaj zelo resnoben in, kakor že rečeno, nihče ne more danes prorokovati, kam utegnejo privedsti te homatije.

Francoska vlada odpošlje jutri vojno križarko „Leinai“ pred Kreto.

O poslednjih izgredih na Kreti javljajo iz Aten: Grška vlada je poslala turški z nova očitanja glede poslednjih dogodkov na Kreti.

Grška vlada trdi, da so poslednje izgrede povzročili jedino le Turki ter zahteva brzega posredovanja, da se vpoštevajo opravičene zahteve Krečanov. Včeraj (16.) bil je ves dan boj v okolici Appokorone. Turški vojaki pa niso mogli progmati upornikov iz njih utrjenih taborišč.

Nadalje javljajo iz Carjagrada na Dunaj: Poveljnik turške korvete „Iskender“, katera križa okolu Krete, opazil je včeraj (17.) par čolnov, ki so se hoteli izkrcati blizu sela Kalios, nahajajočega se tik obrežja. Ker se je v poveljniku vzbudil sum, da privajajo v teh čolnih orožja in streljiva upornikom, odposlal je od korvete čoln, v kojega so stopili trije oboroženci mornarji pod poveljstvom kadeta. Čim so uporniki v svojih čolnih opazili turške mornarje, pričeli so streljati na bližajoči se turški čoln ter ubili vse štiri Turke.

Nekoliko italijanskih ujetnikov stavljenih na svobodo. Iz Masave došla zasebna poročila potrjujejo, da je Menelik stavil na svobodo za sedaj 50 ujetih Italijanov. Ni še znano, koliko je med temi osvobojenimi moštva, koliko pa častnikov.

Različne vesti.

Osebnost. Nadškof Zaderski, mousignor Rajčević, odpeljal se je včeraj iz Gorice v Gradec.

Imenovanja v financih. C. kr. namestnik v Trstu kakor predsednik deželnemu finančnemu ravnateljstvu na Primorskem imenoval je finančnimi koncipisti konceptne vežbenike: Antona Soldatiča, Ivana Perparja in Evgena pl. Petrisa.

Nova profesorja za obrtno šolo v Trstu. „Wiener Ztg.“ javlja, da je naučni minister imenoval profesorja trgovinske in pomorske akademije v Trstu, Lutschauniga (Lučavnik) in Eichelterja profesorjema na državni obrtni šoli v Trstu.

Ciril - Metodov dar. Moški podružnici sv. Cirila in Metoda v Trstu so darovali v ta namen: veleč. g. Fran Sila kaplan pri sv. Antonu novem 4 krone,

veleč. g. Ivan Tiringer kaplan v Truskah pri Koprju 4 krone, katere je nabral na god sv. Cirila in Metoda med nekajimi tamošnjimi rodoljubi. Star vojak 1 krono. G. Počkaj Anton trgovec v Trstu 4 krone. Flenčkajnerji praznujoči krst Dolginusa 4 krone 70 stot., g. Turk Josip iz Škorklje 6 kron.

Doneski za moško podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu. Alojzij Kodrič je daroval 80 stot za dobljeno stavbo z g. Zlobcem, da se ne vdobi podpore od del. podp. društva za tri dni. G. Vekoslav Keršovčan je poslal 2 kroni 40 stot, nabrane pri poroki g. F. Gerlanca in Marije Fuk v Samotoru, g. Peter Lavrinov uvaživši Lamurskega navke 2 kroni, g. Jvan Premru trgovec v St. Vidu 2 kroni in g. Miha Bizijak c. kr. car. prijemuik v Rabacu 1 krono. G. Fran Kariž iz Opčin je poslal 2 kroni 53 stot. pod geslom „Iz S. Francisco odhaja vsaki dan 8 vlakov v Philadelfijo.“ Živeli darovalci in nabiralci.

Nadaljne doneske sprejema podružnični blagajnik dr. Jos. Abram, piazzeta S. Giacomo št. 1.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Kreti nabralo se je v pušici g. Katalana v gostilni „Pri dvanajstih mrvah“, v Rojanu, 2 gl. 10 nč.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. Iz Sežane nam pišejo: Naša marljiva poverjenica gospica Iv. Lozej v Tomaji nabrala je za našo podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Sežani. Darovalci so: Čast. gosp. Matija Sila, dekan v Tomaji daroval 10 K., čast. gosp. Peter Svegelj, kapelan v Koprivi, 4 K., v veseli družbi v Križu pri gosp. Antonu Starcu nabralo se je 3 K. 30 stot., gosp. Bogomil Kiferle je daroval 80 stot., Žvab v Dutovljah je darovala 1 K. Pupis Katarina v Tomaji 24 stot. Iskrena jim hvala! Načelnistvo.

Tržaški vodovod — je zopet splaval po vodi. Slehernemu je znano, koliko dragega denarja je potrošila tržaška mestna uprava poslednja leta za vodovod, za „študiranja“ in preiskovanja, za pogajanja in za mnogo drugih možnih in nemožnih stvari. Istotako je znano slehernemu, da sta predložila poslednji čas italijanska inženirja Barazer in Ducati dobro „zasoljene“ vodovodne načrte. Ker pa, kakor tudi znano, v Avstriji nimamo takih strokovnjakov in veščakov, ki bi mogli izreči sodbo o vrednosti načrtov italijanskih inženirjev, naprosil je bil mestni svet italijanska strokovnjaka inženirja Paladinija in Salmoiraghija, da, proti dobri plači sevé, preštudirata načrte Barazer-Ducati in izrečeta svojo sodbo o njih. Ta dva učenjaka sta parkrat zahtevala podaljšanje določenega roka, ker je bilo bržkone na teh načrtih strašansko mnogo „za preštudirati“. Slednjič izrekla sta modro svojo sodbo: da se ne moreta izreči ne za jeden, ne za drugi načrt. Kaj je bilo storiti v očigled tej modri razsodbi, ki se niti o tem ni izrekla, da-li sta oba načrta jednako izvrstna, ali pa sta oba jednako — nič vredna. Mestni svet tržaški, ne bodi len, in svest si, da v občinski blagajni ne gré za par desetisočakov deficita, več ali manj, najel si je kar mednarodno komisijo treh učenjakov, katerim sta se pridružila tudi že cmenjena Paladini in Salmoiragi. Ta petorica torej jela je z nova študirati Ducatijeve in Barazarjeve načrte. Členi te mednarodne komisije: Brioschi, Bechmann in Forchheimer dobili so za svoj „trud“ lepo odškodnino 30.000 frankov, koliko pa sta dobila Paladini in Salmoiraghi, to pa znata samo ona dva in pa tržaška občinska blagajna. Za vsa ta študiranja in preiskovanja potrošilo se je torej toliko novcev da je strahota, in kaj se je doseglo s tem? Čisto nič! Te dni je izrekla ta mednarodna, mastno plačana komisija svojo konečno razsodbo o načrtih Dukati-Barazer. In ta razsodba pravi da ni jeden, ni drugi načrt ne odgovarja potrebam mesta tržaškega! Jasneje povedano: „Noben teh dveh načrtov ni za rabo!“

Torej smo danes tam, kjer smo stali pred leti. Sicer smo zopet za jedno žalostno izkušnjo bogatejši, toda v odškodnino — splavalo je iz občinske blagajne zopet par lepih tisočakov z vodovodom vred — po vodi. Je-li to modro gospodarstvo??

Ne-le drzni in surovi, ampak tudi smešni so že! Poraz ultra-liberalne „Unione Ginnastica“ o regati poslednje nedelje udaril je našim italianisimom tako v živce in kosti, da so pozabili na

najprimitivnije zakone dostojnosti in uljudnosti ter poplavalili mesto s sramotilno pesmijo, naperjeno proti nemškemu telovadnemu društvu „Eintracht“. Nikakor se ne smatramo pozvanimi, da bi branili tržaške Nemce pred blatom tržaške lahonske sodrge. Ne moremo pa zatajiti svojega začudenja, da se je italijanska zavest vzbudila še-le sedaj, po — porazu! Mar niso znali poprej, da so jim tekmeči Nemci? Ali baš v tem se zrcali vsa podlost Italianissimov, da so stopili v boj z obsovrážljenimi Nemci, v trdni zavesti, da z magajo na regati in potem z očevidnim namenom, da bi iz poraženih brili norce. To je, kakor rečeno — podlo. Sedaj pa, ko se jim je temeljito ponesrečila njih nakana in so v svoji poznani domišljavosti doživeli gromovit „fiasco“, sedaj pa otepajo okolo sebe kakor bešni, ali bolje rečeno — kakor trmoglavi in razposajeni poulični paglavci, kojim je lastna uprav tista poznana tržaška vzgoja. — Res v lepi luči se nam kažejo ti naši italianissimi!

A tudi o Nemcih imamo svojo sodbo, ki se bratijo s takimi življi. Vzlic vsem moralnim zaušnicam, ki jih dobivajo ob vsaki priliki, menijo vendar, da je njih dolžnost vezati se s temi življi proti krotkim in poštenim Slovanom. Zato pa naj si zapišejo na svoj račun to najnovejšo brco, ki so jo dobili!

Lokalna železnica Gorica-Ajdovščina. Čujemo, da sta inženirja Antonelli in Dreossi iz Červinjana te dni podpisala pogodbo z železniškim ministerstvom glede izgradnje podrobnih načrtov za lokalno železnico Gorica-Ajdovščina. Načrti morajo biti na vsak način dogotovljeni še to leto. — Stroške za to progo pokrijejo tako-le: dežela goriško-gradišćanska dà 100.000 gl.; konsorcij občin in interesovanih zasebnikov 50.000 gl., ostalo pa država.

Izlet na Razdrto. Še enkrat pozivljamo vse one, ki namerujejo udeležiti se „Sokolovega“ izleta na sestanek na Razdrtem, da se prijavijo najdalje do srede zvečer v društveni telovadnici, ali pa pri starosti dru. Gregorinu. Prijaviti se je pravčasno že zato, ker za take dolge vožnje ni možno dobiti vozov v zadnji hip. Mi pa ne bi hoteli, da se zopet dogodi — kar se je dogodilo že večkrat — ali da so morali mnogi zaostati radi pomanjkanja prostora ali pa je moral zaostati celo koji priglašenih, ker mu je zasel mesto koji nemarnežev. Prosim torej točnosti! Opozarjamo nadalje, da na vožnjo z železnico do Divače ni misliti radi neugodnega voznega reda. Zato moramo v Trstu najeti vozove naravnost na Razdrto. Vožnjina bode znašala 2 gl., kar vsakako ni mnogo za tako daljavo.

Veselica v Šklednju. Pevsko društvo „Vesela“ napravi dne 26. t. m. veliko veselico s plesom na vrtu gospe Drag. Sancin-Nemec v Šklednju. Na veselici bodo sodelovali novo ustanovljeni mešani zbor in tamburaški zbor ter veteranska godba. Podrobnejši program priobčimo prihodnji teden.

Šola na Katinari. Ker se je pojavilo med otroci, obiskujočimi ljudsko šolo na Katinari, par slučajev ošpic, zaprli so to šolo (z ozirom na javno zdravstveno stanje) par dni pred sklepom šolskega leta.

Odvetnik dr. Marcovich, o kojem smo sporočili v današnjem zjutranjem izdanju, da je nenadoma zblaznel, utegne v kratkem ozdraviti popolnoma. Iz bolnišnice dali so ga sorodnikom v obskrbo. — Govori se, da je iskati vzroka tej nenadni bolezni v tem, ker je minolo nedeljo zadela Marcovicha solnčarica povodom napornega sprehoda.

Sodnijsko. Včeraj je tukajšnje sodišče obsodilo 26letnega težaka Ivana Racka iz Arka na Tridentinskem zaradi žaljenja Nj. Veličanstva na šest mesecev težke ječe.

24letni Ivan Soukup bil je leta 1894. pri državni železnici na postaji v Divaci v službi za kovača. Živel je dobro, toda plačal je malo tega kar je užil in dne 3. januarja 1895. izginol je iz Divače, ostavivši na hrani, stanovanju in obleki 130 gl. 41 nč. dolga. Svojemu tovarišu Vrbi pa je ukradel par novih čevljev, ostavivši mu v spomin svoje raztrgane. Včeraj ga je obsodilo tukajšnje sodišče zaradi hudodelstva goljufije in prestopka tatvine na štiri mesece ječe.

Najnovejše vesti.

Trst 18. Princesinja Ana Črnogorska dospela je danes jutraj na parniku „Petka“ iz Kotora semkaj. Predpoludne nadaljevala je svojo pot po južni železnici v kopelj Roncegno na Tirolskem.

Rim 18. „Agenzia Stefani“ javlja iz Kaneje: Službeno zatrjujejo, da so praske okoli Apokorone končale. Vojaštvo da se je vrnilo v Kalivij.

Pariz 18. Dvorni svetovalec d. Exner posvetoval se je včeraj z ravnatelji svetovne razstave, ki bo leta 1900., glede prostorov, koje je treba hraniti v razstavi za avstrijski oddelek.

Zahvala.

Podpisani odbor zahvaljuje najpristrčneje vse one, ki so na kateri koli način pripomogli, da se je izlet v Devin — vzlic vsem oviram in vsi zli volji — obnesel toli sijajno — na čast „Tržaškemu Sokolu“ in na čast vsemu slovenskemu življu tržaško-goriškemu. — Sosebno bodi izrečena zahvala: slavnemu pevskega društvu „Nabrežina“ in slavnemu „Slovanskemu pevskega društvu“; potem pevskega društvu „Kolo“, vrlim bratom društva „Goriški Sokol“, ki je posebnim načinom dokazalo svoje bratsko čustvovanje — členom slavnih podpornih delalskih društev, slavnim „Slovanski Čitalnici“, ki je še posebno pozivala na ta izlet — in slednjič bodi izrečena prisrčna zahvala vsem izletnikom, ki so svojim uzornim vedenjem, svojo nevstrašenostjo in vztrajnostjo preprečili vse nasprotna nakane.

Hvala pa tudi velespoštovanemu načelniku postaje g. Mahorčiču, ki je ukrenil vse potrebno, da nam je bil v zadnjem trenutku omogočen izlet po železnici.

V Trstu, 17. julija 1896.

Odbor „Tržaškega Sokola“.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za oson 6.43—6.44 Pšenica za spomlad 1896 6.78 do 6.79 — „Oves za jesen 5.18—5.20 Rž za jesen 5.32—5.33 Koruza za juli-avgust 3.78—3.74 maj juni 1897 3.99—4.00 nova f. 3.90—4.05.

Pšenica, nova od 7. kil. f. 6.70 do 6.79 kilo 6.80—6.90, od 80 kil. f. 6.85—6.95 od 81. kil. f. 6.90—7.05, od 82 kil. for. — „Jedmon — „proso 2.25—5.40.

Pšenica: Ponudbe dobre, povpraševanje ugodno. Prodaja 25.000 met. st. zopet 2 nč. dražje. Vreme: dež.

Praga. Nerafinirani sladkor for. 12.65, oktober-december 12.65.

Praga. Centrifugal novi, postavljeni v Trst: s carino vred odpošiljatelj procen f. 35.50 — 36. Cene 37.50—38. Četvrti 39.25 — „V glavah (medih) 40. — „

Havra. Kava Santos good average za juli 69 — za november 67.75, bolje.

Hamburg. Santos good average za juli 58. — za september 56.75, za mare 4.40 bolje.

Dunajska borza 18. julija 1896.

Državni dolg v papirju	danos	včeraj
101.80	101.80	101.80
101.80	101.80	101.85
Avstrijska rena v zlatu	123.50	123.40
101.15	101.15	101.20
Kreditne akcije	363.75	361.25
London 10 let.	119.80	119.80
Napoleoni	9.51	9.51
20 mark	11.73	11.73
100 italj. lir	44.80	44.45

Mašinist, ki se je naveličal življenja po morju, išče službo v svoji stroki na suhem. Naslov pri upravitelstvu „Edinosti“.

Just Kralj iz Trebiš hšt. 120 proda dobro ohranjen glasovir po najnižji ceni.

Bratje Ribarič, izdelovalci oglja v sv. Petru, priporočajo svoje zaloge v Trstu: **Via Fondares št. 1, Piazza della Valle 2, via Madonnina 2, Piazzetta Cordatutti 2,** z uhom tudi v ulici **Torre** po najnižjih cenah. Oglje I. kakovosti, karbonina, kok, drva na metre itd. Naročbe se spremljejo tudi z dopisnic.

Pozor!!

Z današnjim dnevom, 18. julijem, odprem podpisani svojo novo gostilno pod imenom „**Gasthaus zur Südbahn**“ (via Miramare št. 3, nasproti juž. kolodvora, hiša Ajkov). Točil bodem istrska, kraška in dalmatinska naravna vina po prav nizkih cenah. Prodajal bodem pivo I. vrste po 24 nč. Kuhinja bode fino urejena in po ceni.

Obilnemu obisku priporočam se

Jakob Zabred.

Prijateljem

pristne vinske kapljice na znanje!

Odprl sem danes v ulici S. Giovanni št. 10 popolnoma na novo urejeno gostilno (prej pri „Zlati kroni“) preskrbljeno z izborno vinsko kapljico, izvrstnim pivom in okusnimi jedili.

Udani

J. Štoka, lastnik.

Usojam se niže podpisani javiti slavnemu občinstvu, da sem svojo gostilno v Bazovici

„Pri Lipi“

oddal drugemu voditelju. Jamčim za točno postrežbo z najboljšim vinom in kuhinjo.

Odličnim spoštovanjem

Josip Urbančič.

ZALOGA OGLJA in DRV

Danijel Pillin, v Trstu, ulica Scussa.

Bukovo oglje I. vrste 100 kgr. gl. 8. —; drobno oglje gl. 2. — 100 kgr. — Kok iz obdinske plinarne Tršaške po gl. 2. — 100 kgr., gl. 1. — 50 kgr. — Petrolej po 16 nč. Postrežba točna, tudi na drobno.

Podpisani javljam slavnemu občinstvu, da odprem jutri, dne 6. julija znano gostilno

„Alla Vittoria“,

ulica della Sorgente.

Točil bodem prve vrste vino in pivo. Domača, izborna kuhinja. Cene zmerne. Udani **Franjo Valetič.**

NEČUVENO!

Nikdar več v življenju se ne ponudi ta redka prilika, da bi bilo dobiti

samo za 2 gl.

sledeče prekrasne in koristne predmete:

40 kosov za samo 2 gl.

- 1 Krasna lepo pozlačena ura z verižico, točno ičoča, kar se jamči za jedno leto;
 - 1 Fina zapesnica za gospe iz pariškega zlata double;
 - 1 elegantna pariška naprsna igla za gospe nov facon;
 - 1 krasna svilena ovratnica, za gospe;
 - 1 krasna igla za ovratnice z umetnimi briljanti;
 - 3 jako elegantne naprsne gumbice iz zlata double z umetnimi briljanti;
 - 2 mehanična gumba za zapesnice s patent zapiralom;
 - 2 krasni gumbi za ovratnik iz zlata double;
 - 1 jako eleganten prstan za gospe z jako lepim kamenom;
 - 6 finih bartanij rut;
 - 1 fino žepno zrcalo s brušenim steklom;
 - 10 komadov finega angleškega papirja za pisma in
 - 10 komadov angleških omotov.
- Vsi ti navedeni, 40 kosov z uro vred, stanejo od sedaj naprej samo 2 gl.

Dobiva se dokler še v zalogi proti povzetju pri firmi za ure

F. WINDISCH

Krako, št. 1

NB. Kar ne ugaja, vsprejme se takoj nazaj.

Zaloga pohištva

tvrdke Alessandro Levi Minzi

Trst, Via Riborgo, 21 in Piazza Vecchia št. 2, nasproti prehodišču pod ljudsko šolo v starem mestu.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Janez Dogan

mizarska obrt in zaloga pohištva v Ljubljani **Dunajska cesta v Medjatorji hiši**

priporoča prečast. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo izvrstno urejeno

zalogo divanov, žimnic, omar, stolov, postelj itd.

— Ceniki s podobami so franko na razpolago. — Najnižje cene, izborna blago.

Zdravljenje krvi

čaj „Tisočerni cvet“ (Millefort).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim sluzajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. Jeden omot za ozdravljanje, stoji 10 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

Kathreiner
KATHREINER'S
KAVINA
primes k bobovi kavi
edino zdrava
kavina pijača.
Dobi se povsod, pol kilo
za 20 kr.
Svarilo! Zaradi neverdne
ponarejenih izdelkov je
treba paziti na izvrstne
voje z imenom
Kathreiner

Tovarniško izdelovanje
strojev in vsakovrstnih aparatov
Ivan Schindler,

Dunaj, Himberg.

Aparati in stroji za poljedelstvo, vinarstvo, kavarne sladščičarne, gostilničarje, mesarje, likarje, sečlarje, tapetarje

itd.,
kakor tudi za gospodinjstvo, po najnižjih tovarniških cenah.

Katalogi v slovenskem ali hrvaškem jeziku z nad 300 podobami na zahtevanje zastoj in franko.

Obrniti se je naravnost do lastnika:

IVAN SCHINDLER

Dunaj - Himberg.

Teodor Slabanja

srebar v GORICI (Görz) ulica Morelli 17

se priporoča preč. duhovščini za napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega srebra, alpaka in medenine, kot: monštrane, kelihov, itd. itd. po najnižji ceni v najnovejših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posrebrim in pozlatim.

Da si zamorajo tudi menj premožne cerkve omisliti razne cerkvene stvari, se bodo po želji prečastitih p. n. gospodov naročnikov prav ugodni plačilni pogoji stavili.

Ilustrovani cenik franko.

Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštnino franko!

9-24

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

(registrovana zadruga z omejenim poročtvom)

v TRSTU, Via Molin piccolo št. 1, I. nadstropje.

(bilo novega poštnega poslojja)

Daje posojila na vknjižbo po 5 1/2%, menjice po 6%, zastavo po 5 1/2%. Sprejema hranilne vloge in je obrestuje po 4%. — Uradne ure so: Vsaki dan od 9. do 12. ure dopoludne in od 3. do 5. popoldne, ob nedeljah in praznikih od 10—12 dop. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure dopoludne, in vsaki četrtek od 3. do 4. ure popoldne. Glavni deleži veljajo po 200 kron. Zdržni deleži se lahko plačujejo v mesečnih obrokih po 1 gl. ter znaša vsaki delež 10 gl.